

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ارسالی: مجله هفته

۰۱ نومبر ۲۰۱۸

چرا هزاران هندوراسی به سوی مرز ایالات متحده در حرکت اند

برای هزاران هندوراسی که بخشی از کاروان مهاجران به سوی ایالات متحده هستند، سخنان اخیر رئیس‌جمهور دونالد ترامپ یک مورد دیگر از پیگردی است که آن‌ها در تلاش برای فرار از شرایط هولناک زندگی با آن مواجه هستند. روز دوشنبه، ترامپ کشورهایی را که مهاجران از آن عبور می‌کنند - هندوراس، ال سالوادور، و گواتمالا - برای متوقف نکردن مهاجران تهدید به تحریم کرد. او همچنین آن‌ها را جنایتکار نامید. این علاوه بر سرکوب ددمنشانه‌ای است که آن‌ها از آغاز حرکت خود با آن روبه‌رو بوده اند.

حدود ۷۰۰۰ نفر بخشی از کاروانی هستند که اوایل هفته گذشته آغاز شد. دلایل برای فرار آن‌ها گوناگون است اما اکثر دلایل در ارتباط با نبود شرایط زندگی مناسب در هندوراس است. مردم به آموزش، مراقبت بهداشتی و اشتغال دسترسی ندارند و خشونت در همه جا وجود دارد. وضعیت طی دهه گذشته با کودتا، تحمیل دیکتاتوری و انتخاب غیرقانونی دوباره خوان اورلاندو هرناندز بسیار وخیم‌تر شده است. بسیاری گفته اند که هزاران هندوراسی که به سوی مرز ایالات متحده در حرکت اند در جست‌وجوی «روییای امریکائی» نیستند، بلکه از کابوس هندوراسی فرار می‌کنند.

هشتگ «بهتر است من بروم» (#MejorMeVoy) وسیعاً به کار برده می‌شود، مردم شرایط شدیداً نامساعدی را که در هندوراس با آن مواجه هستند، برجسته می‌سازند.

کاروان با فوران همبستگی مردم سراسر جهان روبه‌رو شده است. در گواتمالا و مکزیک، سازمان‌های اجتماعی بسیار و اهالی که در مسیر کاروان زندگی می‌کنند در سازماندهی آذوقه، غذا و حمایت عمومی از هندوراسی‌ها شرکت کرده‌اند.

اما، پاسخ دولتی توسل به تهدیدات بوده است. چندین مقام رسمی در ایالات متحده و همچنین در گواتمالا و هندوراس هشدار داده‌اند که مهاجران در صورت رسیدن به ایالات متحده سرکوب و اخراج خواهند شد. مهاجران، هم در مرز هندوراس با گواتمالا و هم در مرز گواتمالا-مکزیک با گاز اشک‌آور و باتون مورد هجوم قرار گرفتند.

دونالد ترامپ به کرات در توئیتر تهدید کرده است که کمک به این سه کشور را قطع خواهد کرد. او حتی ادعا کرد که کاروان پُر از «جانینان» و «خاورمیانه‌ای‌های ناشناخته» است و به این دلیل یک وضعیت اضطراری ملی است. ترامپ همچنین «گشت مرزی» را به حال آماده‌باش درآورده و تهدید کرده است که ارتش ایالات متحده را در نزدیکی مرز مستقر خواهد کرد. او حتی تا جایی پیش رفت که ضمن تشکر از نیروهای انتظامی مکزیک ویدیویی را دوباره پخش کرد که نشان می‌دهد پولیس ضدشورش برای سرکوب مهاجران به مرز مکزیک-گواتمالا اعزام شده است. او در تلاش برای انگیزتن احساسات علیه حزب دمکرات پیش از انتخابات میان دوره‌ئی در نومبر، حتی سعی کرد کاروان را نتیجه سیاست‌های مهاجرتی حزب دمکرات ترسیم کند.

غایب در میان همه این‌ها این پرسش است که چرا هندوراسی‌ها فرار می‌کنند. «حزب آزادی و احیاء» (Partido Libertad y Refundación)، تحت رهبری رئیس‌جمهور سابق مانوئل زلایا که در سال ۲۰۰۹ با یک کودتا سرنگون شد، در پاسخ به اظهارات مقامات ایالات متحده بیانیه‌ای صادر کرد. در بیانیه آمده است: «شما همه، همراه با دونالد ترامپ، از تقلب انتخاباتی اهریمنی نومبر ۲۰۱۷ حمایت کردید و یک سرکوب خشونت‌بار را علیه معترضان به راه انداختید، که در نتیجه آن بسیاری از معترضان ترور شدند و دیگران هنوز به مثابه زندانی سیاسی در بازداشت هستند. [در تمام این مدت] می‌دانستید که این خود خوان اولاندو هرناندز است که برای چپاول دولت، برای وضعیت فاجعه‌بار اقتصاد، برای خشونت، برای ناامنی و خودکامگی که بدون تردید ریشه‌های بحران ژرفی هستند که مردان و زنان هم‌میهن ما را مجبور به فرار می‌کنند، مسؤول است.»

شرایط در هندوراس چگونه است؟

هندوراس یکی از فقیرترین کشورها در امریکای لاتین است. بیش از ۶۵ درصد جمعیت در فقر زندگی می‌کند و ۴۰ درصد در شرایط فقر مطلق قرار دارد. هندوراس همچنین دومین کشور دچار نابرابری در منطقه است. هندوراس از بدو تشکیل عمدتاً تحت کنترل دولت‌های محافظه‌کار خدمتگزار ایالات متحده و منافع امپریالیستی آن بوده است. یکی از بزرگترین پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در جهان در پالمرولا هندوراس قرار دارد، که به مثابه نقطه ستراتیژیک برای سرکوب نارضایتی در منطقه عمل می‌کند. به عنوان مثال، در دهه ۱۹۸۰ در اوج مبارزات چریکی چپ در گواتمالا، ال سالوادور و نیکاراگوئه، بسیاری از عملیات نیروهای ضدشورشی از قلمرو هندوراس هماهنگ می‌شد. امروز، هندوراس همچنان یک کشور شدیداً نظامی است. علی‌رغم غیبت هر گونه درگیری مسلحانه داخلی، نیروی نظامی و پولیس آن در سراسر کشور مستقر می‌باشند و در مناطق اقتصادی دارای اهمیت ستراتیژیک متمرکز هستند.

هندوراس از نظر اقتصادی نیز برای امپراتوری کلیدی بوده است. هندوراس از لحاظ تاریخی زمین و کار ارزان در اختیار شرکت‌های فراملیتی قرار داده است. به عنوان مثال، «شرکت یوناتید فروت» (United Fruit Company) مستقر در ایالات متحده که اکنون «چکیتا بنانا» (Chiquita Bananas) نامیده می‌شود، از اوایل قرن بیستم در هندوراس فعالیت کرده است. شرکت از شرایط کار نامناسب و دستمزهای پائینی که به کارگران هندوراسی می‌پردازد، سود می‌برد. در پاسخ، در سال ۱۹۵۴، هزاران کارگر برای مطالبه شرایط کار بهتر، حقوق و ایجاد قانون کار و مطالبات دیگر اعتصاب کردند.

از کودتای ۲۰۰۹ به بعد، افزایش چشمگیری در امتیازات داده شده به شرکت‌های فراملیتی در بخش‌های معدن، انرژی و کشت‌و صنعت داده شده است. این پروژه‌ها همه نوع تأثیرات گوناگون- از جابه‌جایی جوامع تا آلودگی آب و محیط زیست آن‌ها را داشته‌اند. در کشوری با حداقل حمایت دولت و بیکاری بالا، قطع دسترسی مردم به آب پاکیزه و به توانایی کار بر روی زمین‌شان تأثیر هولناکی داشته است. این پروژه‌های استخراجی عظیم با مقاومت شدیدی که ددمنشانه سرکوب می‌شوند، روبه‌رو بوده‌اند.

یک مورد از این سرکوب، ترور خانم «برتا کاسراس» و حمله به جنبش تحت رهبری او به نام «شورای مدنی سازمان‌های مردمی و بومی هندوراس» بود. برتا و «شورای مدنی سازمان‌های مردمی و بومی هندوراس» (COPINH) بخشی از مقاومت در برابر کودتای ۲۰۰۹ بودند و از نزدیک می‌دیدند که تحمیل پروژه‌های عظیم در قلمرو جامعه بومی «لنکا» چگونه از پی‌آمدهای مستقیم کودتا است. پروژه سد «آگوا زارکا» که «شورای مدنی سازمان‌های مردمی و بومی هندوراس» همراه با جامعه «ریو بلانکو» در برابر آن مقاومت می‌کرد، مجوز امتیاز خود را کمی پس از کودتا دریافت کرد.

در سال ۲۰۱۷، «شاهد جهانی» هندوراس را خطرناک‌ترین کشور برای فعال محیط زیست بودن اعلام کرد. از سال ۲۰۱۰ حداقل ۱۲۰ کنشگر هندوراسی در حمایت از رودخانه‌ها، جنگل‌ها و زمین خود کشته شده‌اند.

هندوراس همچنین برای سطوح بالای جنایت در نتیجه حضور «مارا»ها (Mara) که ساختارهای جنایت سازمان‌یافته‌اند، شهرت دارد. این‌ها از سوی سطوح بالای پولیس و مقامات دولتی که از جوانان هندوراسی به مثابه مهره‌هایی در جنگ خود برای کنترل قلمرو و مواد مخدر استفاده می‌کنند، کنترل می‌شوند. سیاست «مارا»ها عموماً این است که کسانی را که از فرمان آن‌ها سرپیچی کرده یا بخواهند فرار کنند، می‌کشند. بسیاری که در حال حاضر از هندوراس فرار می‌کنند به این دلیل است.

فساد سیستماتیک، نظام بهداشتی در حال فروپاشی و آموزش عمومی بدون بودجه دیگر عوامل کلیدی هستند، که زندگی را در هندوراس برای اکثریت شهروندان آن غیرقابل تحمل می‌کنند. اکثر این شرایط نتیجه مستقیم سیاست‌های دولت‌های عمدتاً محافظه‌کار هندوراس و ایالات متحده است که نفوذ اقتصادی، سیاسی و نظامی چشمگیری بر کشور دارد. پس از کودتای ۲۰۰۹ و نابودی دموکراسی، این بخش‌ها طرح خود را برای فروش منابع هندوراس به شرکت‌های خارجی، نظامی کردن قلمرو در دفاع از این پروژه‌های سرمایه‌ی و ریختن منابع دولتی برای بهداشت و آموزش به جیب نخبگان سیاسی، تشدید کردند.

در چند روز آینده، هزاران هندوراسی که بخشی از کاروان هستند به سفر خود به سوی مرز ایالات متحده ادامه خواهند داد، و مطمئناً در آنجا با مشکلات حتی بزرگتری روبه‌رو خواهند شد. مصیبت مهاجران هندوراسی خیره‌کننده‌ترین نمونه از تناقضات سیاست ایالات متحده است، که به ایجاد شرایط زندگی هولناک در اکثر کشورها انجامیده است و با این وجود در صدد آن است کسانی را که می‌خواهند از این شرایط فرار کنند، مجازات کند.

در اپریل، یک «کاروان مهاجران امریکای مرکزی»، متشکل از ۱۰۰۰ نفر با سرکوب و تهدیدات مشابهی از جانب ترمپ و مقامات ایالات متحده روبه‌رو شد و از فرصت تقاضا برای پناهندگی محروم گردید.

<https://www.newslick.in/why-are-thousands-hondurans-walking-towards-us-border>

منبع: نیوزکلیک

تارنگاشت عدالت